

POLETJE V KUD FRANCE PREŠEREN

TRNFEST

poživlja poletno kulturno mrtvilo

Da bi prekinili običajno poletno kulturno mrtvilo, so v KUD France Prešeren v Trnovem v letošnjih poletnih mesecih pripravili celo paleto najrazličnejših kulturnih prireditev, ki so jim nadel skupno ime TRNFEST. Splet prireditev (dejansko gre za prvi trnovski poletni festival, ki so ga pripravili v koprodukciji s Študentsko organizacijo Univerze Ljubljana in ob podpori MSRIKŠ – Enoti kultura Ljubljana) so aktualizirali s posebnim štirimesečnim kulturnim »paketom« 4 dni za Bosno, ki je potekal v znamenju solidarnosti z bosanskimi pregnanci.

Tako so v torek, 18. avgusta odprli posebno razstavo bosanskih slikarjev, katerih dela je rešil iz bosanskega pekla, jih zbral in prethotapil v Ljubljano Goran Janković. Na ogled so bile tudi fotografije in risbe otrok iz begunskih središč, zvečer istega dne pa se je predstavila pregnanska gledališka skupina pod vodstvom Drage Potočnjak, igralka Mladinskega gledališča, ki je to delo prevzela povsem prostovoljno. Skupina gostuje tudi po begunskih centrih. Programsko do kraja natrpani prvi dan »4 dni za Bosno« so sklenili z literarnim večerom, na katerem so brali svoja dela tako bosanski kot slovenski pisatelji.

Drugi dan (19. 8.) je bil v znamenju videa. Pokazali so videoposnetke otroškega kabareta, obiskovalci pa so si lahko ogledali tudi izbor iz

liste slikarjev nadrealistov in film Emirja Kusturice »Sreča li se Dolly Bell«, za katerega je na Beneškem festivalu prejel Zlatega leva.

O bosanski travmi so posebej spregovorili na okrogli mizi (24. 8.). Vodila jo je vojna poročevalka Mladine Darja Lebar, »paket« 4 dni za Bosno pa so sklenili z razstavo fotografij Sarajeva Jane Schneider, ki je preživela zadnje dni s tragično preminulim novinarjem Štanderkerjem.

»Prek sponzorjev pripravljamo razne prireditve tudi po begunskih centrih. Med drugim se je v le-teh predstavilo gledališče Ana Monro, pevec Jani Kovačič pa lutkovni ansambl. Nasploh se ukvarjamo s problemom animacije beguncev,« nam je povedala Alenka Ogrin, ki sodeluje pri organizaciji TRNFESTA.

Vse od začetka julija, ko je stekel TRNFEST, je ta programsko kar se da raznolik, pester. Že prve dni so si obiskovalci lahko ogledali razstavo kitajskih slikarjev (s predavanjem o Kitajski in njeni umetnosti), pa kitajska filma »Deklica Xiao-Xiao« in »Rdeče klasje«, najrazličnejše koncerte (Industbag, koncerte Marka Breclja, Bratka Bibiča, nizozemskega Flexatona, kanadskega Nowhere Blossom, Howitzerja itd.), modne revije ter videovečere. TRNFEST naj bi se končal 30. septembra z zatvoritvenim žurom s turnirjem v SULU.

OD 2. DO 18. SEPTEMBRA V GALERIJ KNIJZNICE PREŽIH VORANC

Pregledna razstava Tineta Gorjupa

Akademski slikar Tine Gorjup, ki je po svojem življenju ter delovanju ostal vseskozi vezan na Ljubljano ali bolje rečeno, na njen ožji mestni predel – na Vič s podeželskim zaledjem, razstavlja te dni v galeriji Knjižnice prežihov Voranc na Tržaški 47.

To ne gre za eno izmed »običajnih« razstav, temveč za pregledno razstavo slikarjevega likovnega opusa. In povzemajoč spremne priložnostne besede dr. Mirka Juterška, si velja razstavo vsakor ogledati.

»Bistvo Gorjupovega slikarskega sveta ostaja torej v prizadevanju ohranjanju in razvijanju osebnega razpoložljivega obarvanja variante odlikovanja izbranega motiva. Postal je nekak slikar zapisovalec lepote in omenjenih krajskih motivov ljubljanske okolice s prevladujočo predmetno... slikarsko najbolj pogosto upodobljeno Gradaščico z njenim nemirnim tokom, s polhograjskim gričevjem, med številnimi obiski Istre in Dalmacije, so postali del stalnega repertoarja motivi obmorskih krajev. Mir in spodbudo k stalnosti pa so prispevali tudi priljubljeni obiski v visokogorski svet Julijcev s Tamarjem kot izhodiščem. Občasno slikanje ženskih aktov, še bolj pa portreti, pa so pestrili stik z življenjem in tega je bil slikar Tine Gorjup kljub navidezni odmaknjenosti ves čas radostno poln. In otipljivo veselje do vsega živega odseva tudi v številnih tihotajih kot tudi intimno zasnovanih grafičnih listih.«

Zgledi vlečejo

Tudi med letošnjimi počitniškimi popotovanji sem se podpisani lahko prepiral in dodatno informiral, da je prenova podeželja (in tudi mestnih jeder) resnično pomemben proces, ki vleče ob sebi mnoge aktivnosti, podobno kot je turizem rezultat več dogajanj (promet, okolje, storitve, ...). Uresničeni projekti prenove podeželja na avstrijskem štajerskem, na Bavarskem in v Baden-Wurtenbergu so resnično mikavni! S celovitim načrtovanjem in ne redko z dolgotrajnim usklajevanjem navzkrižnih interesov uspevajo ohranjati kulturno, še posebej urbanistično in arhitekturno identiteto podeželja in mu omogočati tudi razvoj in visoko kvaliteto življenja. Poleg prenove pročelij, vaških središč, trgov in prometnic je bistveni element uspeha prenove podeželja vitalno družabno in kulturno življenje. To dvoje je v bistvu duša in sol prenove podeželja, ki se prične z zavedanjem samega sebe, svoje identitete, s spoštovanjem lastnih vrednot.

Da je to res, so se prepričali tudi **plesalci folklorne skupine Rožmarin** in Vnanjih Goric, ki so v prej naštetih krajih sodelovali kot kulturni soustvarjalci (Srečanje podeželske mladine Avstrije in Slovenije, Dnevi bavarske podeželske kulture).

Gotovo nam bo uspelo presaditi vsaj nekaj tovrstnega ustvarjalnostnega duha in boljše kvalitete življenja, saj živi več kot 60 odstotkov vseh Slovencev prav na podeželju, ki mu je v primerjavi s severnimi sosedami razvojna sapa najbolj pošla od l. 1970 naprej. Čas je, da trend obrnemo v smer smelega razvoja podeželja!

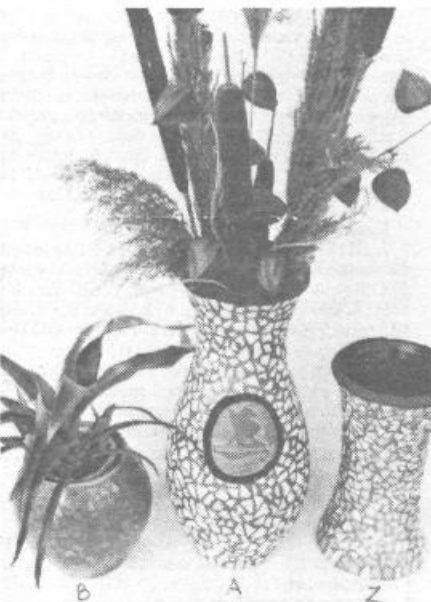
Tudi naša mesta bodo zato lepša, saj sta mesto in podeželje medsebojno soodvisna.

VELJKO ŽVIPELJ

PRI MAJDI BOJT NA BRDU

Kupite unikatna poslovna darila

Obrtnica Majda Bojt – Kervokjan, Stantetova 13, Ljubljana, je že dalj časa želela, da bi ponudila tržišču svoj originalni izdelek umetelne narave, ki ga

ni moč zaslediti na domačem kakor tudi ne na tujem tržišču. Pri tej misli se je opirala na svojo umetniško naravo, smisel za oblikovanje in ročno spretnost.

Odločila se je, da bi začela delati unikatna poslovna darila, saj so sedanja klasična mnogokrat preveč dolgočasna. Oblikovati je namreč pričela mozaike na raznih posodah. Na vaze, anfore, bučke, ki jih okraši s koščki mozaika, sestavi tudi ime firme, kar je zelo privlačno v poslovnem svetu. Izdelek lahko krasi sobe, stopnišča, atrije in podobno.

V nadaljevanju je Majda povedala, da je osnova za njeno dejavnost glina, na katero oblikuje s svinčnikom vzorec, nato pa s koščki keramike različnih barv udejanja svojo zamisel. Za okrasitev okrogle bučke in visoke 16 cm potrebuje kakih pet ur dela.

»Tuji poslovni partnerji so neprimerno bolj zahtevni kot naši, ki se zadovoljijo z manjšim poslovnim darilom kot npr. koledarjem, svinčnikom, vžigalnikom, nalivnim peresom in podobno. Zahodni poslovneži pravijo, da mora imeti poslovno darilo večkratno uporabno vrednost; ne samo za poslovnega partnerja, ki je navadno moški, temveč tudi za njegovo družino. Moji izdelki je nadaljevala Majda Bojt, so vzbudili pri naših zahodnih sosedih dokajšnjo pozornost. Za začetek se skušam uveljaviti prav v Italiji. Doslej sem dosegla na njihovem tržišču zadovoljive uspehe. Nekaj mojih izdelkov že zasledimo v trgovinah v Trstu in Padovi. Vključena sem v marketing za področje Italije. Sodelujem z Italijom iz Udina. Prve vzorce sem poslala tudi na avstrijsko tržišče.

Doma sem prikazala svoje izdelke na razstavi Studio Marketing v Ljubljani, v Filipovem Dvorcu ter v Manufakturi Nova Gorica. Sodelovala sem tudi na Mednarodni razstavi cvetja v Volčjem potoku.«

MILOŠ LIKAR

NA LJUBLJANSKEM BARJU SE JE KONČAL MEDNARODNI SKAVTSKI TABOR

Čuvarji narave in starih tradicij

Prostrano in zadnje čase tolikanj obravnavano Ljubljansko barje je letošnje poletje gostilo zanimivo društvo, ki ji je očitno še največ do njegove ohranitve: od 3. do 17. julija so tu taborili skavti Barjanskega stega »Ostrorogi jelen« z Brezovice, skavska četa iz Veržaja, člani Zveze koroških skavtov in pobrateni 8. steg iz Vidma, ki so se decela posvetili Barju in nekdanjemu tem zdajšnjemu življenju na njem.

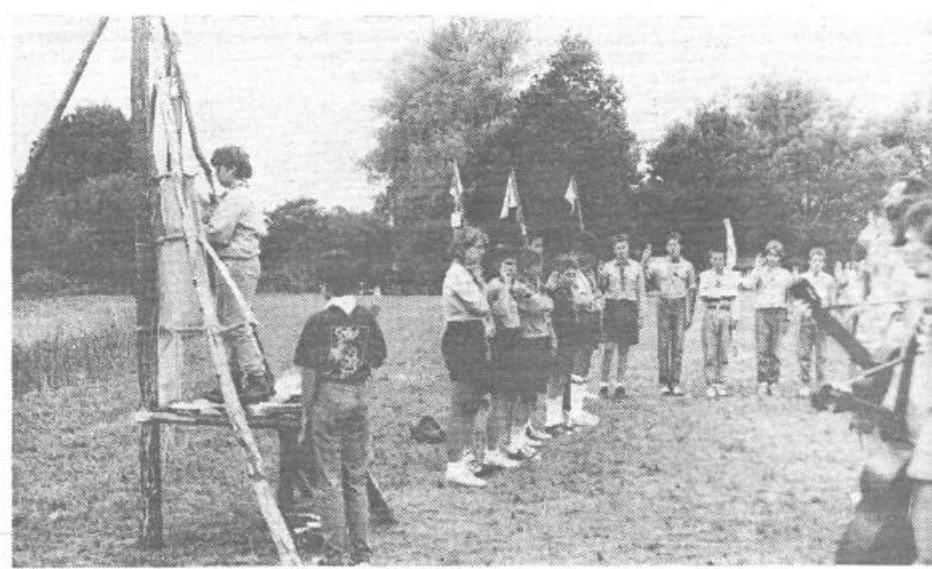
»Kot osnova za doživljanje nekdanjih prebivalcev Barja nam služi knjiga Janeza Jalna »Bobri«. Tako se poskuša vsaka od skavtskih čet živjeti v vlogi enega od rodov iz te knjige. Barjanska četa je tako rod Ostrorogega jelena (oziroma Brkatega soma), Veržajci so rod Pšeničnega klasa, medtem ko so italijanski skavti rod Drznega kozoroga. Ti rodovi se med seboj spopadajo, prijateljujejo, kupčujejo itd.,« so skavti zapisali v svojem informativnem biltenu.

110 skavtom, kolikor se jih je zbralo na mednarodnem ekološkem taboru (tega se na kratko poimenovali kar MEBASTA) teh štirinajst dni zagotovo ni bilo dolgočas. Potem ko so prve dni zgolj postavljali in urejali sam tabor (podjetje Tise jim je ob sodelovanju društva Planja postavilo pravcato mostiščarsko kolibo, ki so jo potem sami dokončali, so se posvetili izrazito skavtskim dejavnostim: skušali so se živjeti v življenje nekdanjih mostiščarjev in »trdincev« (ravnincev), uredili so stalno botanično učno pot, opazovali in merili so Ljubljano, ukvarjali so se s topografijo, hodili na izlete in »hike«, je Dan odprtih vrat pa so ob pomoči lovcev postavili na ogled tudi majhno zbirko nagačenih barjanskih živali.

»Mislim, da je tabor kar uspel in da nam je uspelo združiti klasično obliko skavtskega taborjenja s tem, da smo se dobili tu na Ljubljanskem barju in tako prispevali k ozaveščenju o vlogi našega Barja,« je tabor ocenil predstavnik iniciativnega odbora MEBASTE Miha Rus. Zadovoljna je bila tudi udeleženka Florella Cannela iz Italije.

»Tu v Sloveniji sem bila že večkrat. Naš skupni cilj na tem taboru je pravzaprav vzgoja otrok, da bi postali samostojni in se naučili zdravo in skromno živeti. Tu je lep primer, kako lahko skupaj živimo kljub jezikovnim in drugim razlikostim.«

BRANKO VRHOVEC

Je kaj novega pri nas?

Narava ima svoj čar. Prepevati v naravi, kjer te obkroža zelenje, kjer slišiš ptice in poješ ljudem, ljubiteljem petja, se mi zdi kar romantično. To sem vse občutila na prvem koncertu, ki smo ga pripravili prvič pred trgovino SPAAR na Vrhovcih.

Ni minil še en mesec, ko smo na željo krajanov pripravili skupno z gostujočimi lep kulturni večer, ki smo ga posvetili naši samostojni Sloveniji in to 19. junija zvečer. V goste smo povabili MPZ »Dolomiti« Dobrova in Pihalni orkester Vič. Ob spremljavi godbe smo zapeli zdravljico. Pridružili so se nam tudi krajanje. Res, enkratno vzdušje.

Pihalni orkester Vič, ki ga vodi g. Grgasovič, je z evergreeni in veselimi vzhajimi presenetil vse nas, saj so tako čudovito igrali, da bi parkirišče kmalu spremenili v plesno dvorano. Presenetili so vse tiste, ki so pričakovali »pleh muziko« iz prejšnjih časov.

MPZ iz Dobrove je zapel šest pesmi, ki so navdušile gledalce in poslušalce.

Naš mešani pevski zbor pa se je predstavil tudi s solisti. Polona Zemljčič z Vrhovcev s pesmijo »Mrzel veter tebe žene«, Franci Kunovar pa s pesmijo »Je ta človek na svet rojen«. Oba sta požela pristen aplavz.

Naš pevovodja Miro Rozman pa je bil še posebno

zadovoljen, saj smo se vsi potrudili in enako sledili njegovemu dirigiranju.

Kot povezovalka programa sem se v imenu vseh 80 nastopajočih zahvalila sponzorjem, ki so nam omogočili koncert.

To so bili: trgovine – Kalipsa, Storžek, SPAAR, Lipa, Marelica, Mercator-Brdo, pekarna Legiša, d. o. o. Belmet, gostilne: Jamnik, Zabar, Pečarič.

Seveda pa gre zahvala tudi Džavidu – Davidu iz kioska s sadjem, poleg SPAARA, ker nam je že drugi »posodil« elektriko, Tomotu in Marjanu pa za kvaliteto ozvočenja.

Jesenski koncert pa bo naslednjič na Brdu.

V ponedeljek, 29. junija, smo imeli pevci in pevke še zadnje srečanje pred dopusti. Pregledali smo našo dejavnost tekom leta. Imeli smo več nastopov: Dom Bokalci, Račna, Agrogruda, Soča, Dom na Taboru, dvakrat pred SPAAROM, revija v Laščah, nastop v Stični. Potrdili smo že za naslednje leto kot predsednico Jelko Kržišnik in za menežerja Alenka Pristov. Poslušali smo našo kaseto s posnetim nastopom pred SPAAROM in smo bili kar zadovoljni nad kvaliteto petja, ki ga bomo naslednje leto še dograjevali. Zapeli smo nekaj pesmic ob »kapljicah« vina, si pripravili vse, na koncu pa smo napisali pismo pevovodji s smešno vsebino. Zazeleni smo si lepe dopustniške dni in se veselo razšli.

ALENKA PRISTOV